

SNAPPHANEN

TIDSKRIFT FÖR KUNGL. SKÅNSKA TRÄNGEMENTET OCH DESS KAMRATFÖRENING

SNAPPHANEN

TIDSKRIFT

för

KUNGL SKÅNSKA TRÅNGREGETEMENTET

och dess

KAMRATFORENING

Redaktör: **Kapten Bure Kinnman**
Ansvarig utgivare: **Kapten Birger Brunby**
Ekonomichef: **Fanjunkare Per Liedholm**

ANNONSPRISER:

Helsida	200 kr
Halvsida	100 "
Kvartssida	50 "
Attundelssida	25 "
Sextondelssida	15 "

Postgiro 76571

December 1960

Pris 2 kronor

Omslagsbilden är tagen på Regementets dag och visar ett moment i räddnings- och räddningsstyrkans verksamhet.

NORRA SKÅNES

Civilttyckeri

TELEFON 14200 HÄSLEHOLM

AKTIEBOLAGET

LIGNITVERKEN

Trämjöl för alla användningsområden

EXPORT — IMPORT

★

SAVSJÖ

Tel. 167

Tel. 436

INNEHALLSFÖRTECKNING

Regementschefen har ordet	1
Regementspastorns julhälsning	2
Hänt vid T 4	3
Lundsobiskopen som var amiral	5
Utdrag ur regementsorder	8
XXV internationella 6-dagarsstävlingen på motorcykel	9
Overskott och brist	10
Regementets dag	12
Sekreteraren har ordet	17
Idrottskrönika	18
Från "De vita bussarnas" tid	20

SNAPPHANEN

Tidskrift för KUNGL SKÅNSKA TRÅNGREGETEMENTET och DESS KAMRATFORENING

Regementschefen har ordet:

Under de två år jag haft förmånen tillhöra Kungl Skånska trångregementet innan jag tillträtt som regementschef och utsetts till ordförande i kamratföreningen har jag haft många tillfällen att konstatera, att gott kamratskap och stor förmåga till samverkan och samarbete för att lösa förelagda uppgifter varit mycket framträdande drag hos regementets personal. Detta har gällt såväl militär och civil personal i tjänst vid regementet som kamratföreningens medlemmar. Dessa drag har i många fall varit förenade med en viss berättigad stolthet över det egna förbandet och vårt regemente. Förbandsanda, som vilar på sådana grunder, är en ovärderlig tillgång icke minst om den ses mot bakgrunden av det ytterst allvarliga syftet med all verksamhet vid regementet.

Allt för många släpper emellertid kontakten med regementet och kamraterna där, då tjänstgöringen avbryts. Till Er, som nu fullgör Er första tjänstgöring vid T 4, vill jag rikta en uppmaning att i större utsträckning gå in som medlemmar i kamratföreningen. Genom att läsa "Snapphanen" och genom att besöka regementet vid kamratföreningens möten får Ni goda tillfällen att följa med vad som händer på regementet och kan hålla kontakten med kamraterna från tjänstgöringen. Jag vet att så gott som alla är glada över att få lämna regementet och återgå till det civila livet, då den dagen är inne. Men låt inte denna naturliga glädjekänsla leda till att Ni helt bryter banden med regementet och kamraterna. Kom i håg att det är betydligt svårare att återknyta dem än att aldrig bryta dem. Gå därför från början in som medlemmar i kamratföreningen.

Till sist ber jag att få önska Er alla vid regementet och inom kamratföreningen

En God Jul och Ett Gott Nytt År.

Per Kinnman

Regementspastorns julhälsning

Inte bara papper...

Olle tillbringade sin första jul i vaggan och hade föga sinne för vad som försiggick omkring honom. Men redan den andra julen tultade han omkring och intresserade sig livligt för mors mystiska bestyr och häpnade stortligen över all grannlåten som plockades fram.

Så kom det högtidliga ögonblicket när Olle hade fått sitt första julklappspaket i handen. Det var inslaget i det grannaste papper med tomtar och stjärnor och pepparkakor och änglar i en skön blandning. Olle kunde inte se sig mätt på papperet. När far hjälpte honom att ta av det så prasslade det också så trevligt. Det var Olles förjusning att skrynkla papper. Det gav sådan storartad ljud effekt. Så han fortsatte förtjust att leka med det fina papperet men den dyrbara julklappen, som fanns innanför papperet, den ägnade han inte något större intresse. Den glömde han bort.

Ingen missunnar Dig att glädjas över julens färgegranna omslagspapper. Vad vore julen utan julljus och julgran och julfester och julklappar? All denna härlighet gläder vi oss över med barnslig glädje livet igenom. Det är ett gott tecken att vi kan det.

Men barnsinne behöver inte betyda tanklöshet. Lek gärna med julens omslagspapper men glöm inte att det dyrbaraste finns innanför papperet. Vi lindar in den stora julgåvan så omsorgsfullt att många, många, aldrig hittar den.

"Jesus är gåvan, given åt jorden, Gud denna gåva åt syndare gav" heter det i en julsång. Den gåvan finner vi knappast om julen bara blir en hektisk tid, som det gäller att krama största möjliga nöje ur.

Julen behöver bli en stillhetens och eftertankens tid, då vi med barnsinnets öppenhet betraktar den stora julgåvan från himmelen.

Kristus är en gåva till Dig, ärade läsare, som mer eller mindre förstrött ögnar igenom dessa rader. Det var för Din skull han föddes i fattigdom för att Du genom Hans fattigdom skulle bli rik. Det är den glada julhälsning jag ville framföra.

Om den hälsningen har nått fram till Ditt hjärta, då instämmer Du gärna i apostelns lovsång: "Gud vare tack för hans outsläppta rika gåva".

Hänt vid T 4

Juli

25/7 Övningsuppehållet börjar för plutoncheferlevert och vpl grp K, som är lediga till 31/7, och för vpl grp A och I, som är lediga till 1/8. Vpl Ah har 14 dagars uppehåll och skall inställa sig först 7/8.

Augusti

2/8—4/8 Trängkadettskolan bedriver övningar vid regementet.

21/8 Tidningen Kvällsposten har besökt regementet och skriver bl a följande. "Modernt som en fabrik. Automationen utnyttjas noggrant inom den moderna trängen. På ammunitionsförråden sköts — även i fält — lastningen av ammunitionslådor med gaffeltruckar.

På regementets dag visas i år ett drivmedelsaggregat som fyller bensin på dunkar och fungerar lika behändigt som maskinerna på en läskedrycksfabrik. 5 dunkar passerar samtidigt in i apparaten, sköljs och fylls på och åker ut på rullband.

Samtidigt som facktjänsten blir lindrigare genom de moderna hjälpmedlen, ökar kraven på att trängsoldaten skall kunna försvara sig. Atomvapnen har under 50-talet satt djupa spår i utbildningen på T 4. Stridsutbildning och utbildning i atomskydd tar allt större plats på schemat och trängen har försetts med fler pansarvärms- och automatvapen.

Det slutliga tecknet på vapenslagets modernisering var hästarnas sorti 1950. Då försvann också ett av de stora slagnumren på besöksdagarna, de populära uppvisningarna med kadrilj och åtta-spänn. Motorcyklarna har fått överta hästarnas roll både på uppvisningarna och när soldaterna skall läras varsamhet och framåtanda.

Om utbildningen skriver tidningen: "På T 4 utbildas värnpliktiga inom en rad specialområden och i detta ser regementschefen, överste Birger Hasselrot, anledningen till att truppslaget blivit så populärt inom den moderna ungdomen. Moderna människor tilltalas av facktjänst, som ger påtagligt resultat, säger han. Dessutom har alla våra värnpliktiga nytta av utbildningen även i det civila. Alla har ju glädje av kunskaper i sjukvård, intendenturtjänst och motorvård. Många som har gått igenom vår motorutbildning får jobb som mekaniker direkt efter värnplikten. Det finns gott om arbetsgivare, som tycker att vår utbildning är bättre än de flesta civila kurser."

25/8 Den krigsmedicinska kursen vid Lunds universitet besöker regementet. Kapten Arvidsson och löjtnant Runberg är ciceroer inom etablissemnet. På programmet står även demonstration av tjänsten vid bataljonsförbandsplats.

25/8 Börjar en vid regementet anordnad kurs för reservofficerare. Kursen omfattar 21 elever och pågår t o m 30/8.

28/8 Firas Regementets Dag. Mera härom i särskild artikel.

30/8 Vid T 4 pågår sedan några dagar inspelning av en instruktionsfilm, Drivmedelstjänsten i fält. Det är Arméns filmateljé, som svarar för inspelningen. Inspelningsledaren, kapten S. Lindberg, ger soldaterna en löge för deras naturlighet inför kameran. Här finns ingen rampfeber. Ytterst få omtagningar behöver göras.

September

1/9 Den krigsmedicinska kursen vid Lunds universitet besöker ånyo T 4. Denna gång gäller det närmast det hygieniska modellfältet, som sakkunnigt demonstreras av sergeant Mjörnmark.

2/9 Rycker befälet till höstens repetitionsövning in. Två befälskompanier organiseras med kaptenerna Oldensten och Arvidsson som chefer.

12/9 Rycker höstens repetitionsövningssomrig in. Den är, som vanligt, stor och åldersklassen har därför förlagts till det gamla husarlägret på Ljungbyhed för att bereda plats åt repetitionsövningssomrigförbanden.

Vad som händer under repetitionsövningen finns närmare beskrivet i det specialnummer av Snapphanen, som utgavs den första veckan i oktober.

17/9 Regementets katastrofberedskap blir föremål för pressvisning. Tidningen Expressen har ett långt reportage, varut vi saxar följande intervju med initiativtagaren till beredskapen, regementsläkare S. Hagberg: "— Det är ett led i arméns samhällsnyttiga verksamhet, säger dr Hagberg. — Det fina är att den inte kostar några extra pengar. Materiel har vi fått till stösta delen från olika militära förord och personal och bilar finns alltid tillgängliga.

16 svårt skadade med stora blodförluster kan ges chockbehandling direkt på olycksplatsen och ytterligare ett 30-tal kan förbindas med den materiel, som finns i de tre bilarna. Dessutom förfogar man över en extra ambulans. Bilarna kan

Forts. nästa sida

Fanjunkären i trängtrappornas reserv Erik Wahlberg har avlidit den 4/11 1960 i en ålder av 55 år. Han blev fäst vid T 4 1927 och utnämndes 1938 till sergent i reserven. 1945 utnämndes han till fanjunkare i reserven. Mångårig och intresserad medlem i Kamratföreningen invaldes han för några år sedan i föreningens styrelse, där han bearbetat till sin bortgång.

Regementsveterinär Uno Wahlberg har avlidit den 22/8 1960 i en ålder av 68 år. Efter veterinär-examen 1916 blev han 1919 bataljonsveterinär vid Skånska Dragonregementet och 1922 tillträdde han samma befattning vid T 4. 1934 utnämndes han till regementsveterinär och några år senare till fältveterinär. Den 1/10 1952 avgick han med pension. Allt ifrån Kamratföreningens bildande var han medlem i densamma och så länge hälsan stod honom till deltog han i dess sammankomster.

även användas för transport av sårade. I bilarna finns även tält, syrgas, lärtar, filter, instrument osv.

Avslutningsvis säger dr Hagberg: "— Det här är ingen konkurrens till de civila räddningskårerna. Bara ett komplement. Vi skall snabbt ge första hjälpen, sen skall den stora räddningsaktionen, som alltid tar längre tid att organisera, komma i våra spår."

24/9 "6 km korv och 14 km limpa från T 4-förband på manövern" är en stor tvåspaltig rubrik i Norra Skåne den dagen. Tidningen har tillsammans med ortens övriga tidningar gjort pressbesök vid regementet för att ta del av utbildningen av repetitionsövningsförbanden och hur man på regementet förbereder sig för deltagande i höstens arméfältjämsövning i Västergötland, även kallad AFO 60. Ca 30 000 man skall delta i denna och att förse alla dessa människor med allt vad de behöver av livsmedel skulle T 4-förbanden klara med lätthet. Skulle regementet få till uppgift att svara för försörjningen av Hållsholm med dess 13 000 innevånare, kommer det enligt Norra Skåne-journalisten att på sin höjd förfärliga förbandschefen att höja ena ögonbrynet ett par millimeter.

Tidningen Arbetets representant konstaterar att det är välorganiserade förband med en utrustning, som är av mycket hög klass.

Oktober

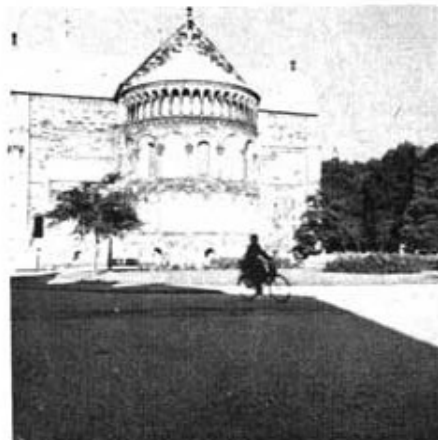
- 15/10 Arméfältjämsövningen är slut, repetitionsövningsförbanden har ryckt ut och regementet är ltersamlat i Hållsholm. Regementets nye chef, överste F. Nordström, tar för första gången som regementschef emot sitt regemente.
- 17/10 Avmarscherar befälsskola K söderöver för att under tiden 17/10—26/10 genomgå utbildning i befäsningsarbeten. Ledare är löjtnant Hansén.
- 25/10 Börjar instruktörskurs i sjukvårdstjänst för underofficerare och underbefäl från andra truppslag. Den skall pågå till 15/3 1961 och chef för kursen är kapten Posse.

November

- 2/11—5/11 Den första övningen i underhållsbataljon äger rum. Övningen följs av lärare och elever vid Krigshögskolan.
- 15/11—16/11 Militärbefälhavaren, generalmajor V. Tamm, inspekterar utbildningen.
- 19/11—27/11 Atomskyddsutställning är anordnad i ridhuset. Som arrangörer står Hållsholms civilförsvarsförening, P 2 och T 4.
- 22/11 Lärare och 24 elever ur Rökke och Stoby folkskolor avlägger studiebesök vid regementet. Ledare är fanjunkare Fält.
- 28/11—3/12 Trupptjänstgöring vid regementet för 6 elever vid Arméingenjörkadettsskolan.

Lundabiskopen som var amiral

Av Folke Hellberg

Korspartiet i Lunds domkyrka är rätt oförändrat sedan den krigiske biskopens tid.

Ett visst slags kverulanter uttalar sig alltid om nutiden, såsom vore den sämre än något annat tidevarv. Det är bara stilenligt, när de också hävdar, att vår tid är bråkigare, än någon annan varit. "Det är oroligt i världen", är ett av deras älsklingsmöt. Tyvärr kan man ju ej heller förneka detta påståendes riktighet.

Likväl behöver man ej forska länge i gamla tider för att finna, att de i regel var mycket värre, inte minst i fråga om krig och örlig. Det är sant, att förstörelsemedlen ej var så utvecklade. Men detta ersattes mer än väl därav, att verklig fred aldrig rådde, och att grymheten fick grassera nästan ohämmat.

Vid läsningen av Saxo Grammaticus, den främste av den äldre medeltidens nordiska hävdatecknare, jämte Snorre Sturlasson, får man ett kusligt intryck av detta tidevarv som en enda lång rad av krig, brott och andra olyckor. Låt vara, att den gode Saxo ej är pedantisk, när det gäller sanningen, men läsaren undrar i alla fall, hur det överhuvud taget kunde bli något folk kvar att föra släktet vidare. Att den tiden var en fasans tid, kan man vara rätt säker på.

Krigen blev inte drägligare, därför att de fördes av sammanråfsade hopar, utan disciplin och taktik. Tvärtom! Var det ont om yrkesmilitärer, var i gengäld varenda man vapenbärande även i vardagslag och redo att gripa till svärdet eller spikkklubban när som helst, var som helst — och

hur som helst. Att också "andens stormän" ibland tog krigiskt befäl, var i själva verket ej så underligt. De kunde faktiskt ibland av sitt samvete känna sig tvingade därtill. Fälttågen var ju ej sällan också "korståg" eller åtminstone en kombination av korståg och politiska aktioner.

En mils väg öster om Hållsholm ligger Gumlösa kyrka, ofta skådad av våra soldater under tillämpningsövningar. Denna kyrka leder tanken till den mest storsulne av våra medeltida krigarbiskopar, Absalon, ärkebiskopen av Lund. Han invigde nämligen Gumlösa kyrka på 1190-talet. Absalons minne har blivit mest omhuldadt i Köpenhamn, där hans bild ej blott pryder rådhuset utan även — till häst — den s. k. Højbroplads invid Christiansborg. För sina militära insatser fick nämligen Absalon som personlig egendom det fiskläge, Havn, som låg innanför Amager. Han byggde där mot sjörovarna en borg, kring vilken det ursprungliga Köpenhamn växte upp.

Såväl Skåne som de danska öarna pinades vid den tiden svårt av det sjöroveri, som i stor skala, nästan krigsmässigt, utövades av de hedniska venderna, ett slaviskt folk, som bodde i Meclenburg och Pommern. Just då hade venderna börjat utslättas för den press från tyskt håll, som skulle resultera i deras förtyckning. I sitt nödläge sökte de över havet nya bosättningsområden — i regel förgäves. Men de förhärjade "framgångsrikt" under årtionden alla kuststräckor i södra Skandinavien, som de kunde nå med sina små fartyg. De-

Räiset av "Jarnmans torn" i Köpenhamn.
ett minne från vendernas tid.

ras ideliga attacker var ju en följd av deras eget desperata läge, men för våra förfäder tedde de sig som sända av den lede själ. Hela härader var till sist folktomma, och sannolikt hade ödeläggen en vacker dag följts av vendisk bosättning, om ej Absalon varit.

Får man tro Saxo, var det nämligen Absalon, som var själen i den serie offensiver, som under elvahundralets senare årtionden riktades mot venderna, och som jämte den tyska pressen blev de kvarnstenar, som malde sönder detta vilda folk.

Mest berömt av Absalons krigsföretag är erövringen av staden Arkona på ön Rygen. Resterna av staden lär ännu synas uppe på de bekanta kritklipporna. Den gången var Arkona ett centrum för den vendiska hednakulten och ett verkligt sjöörvarnaste. Staden vägrade ge sig åt Absalon, i förlitande på sitt gynnsamma läge med havet på tre sidor och en kraftig träpalissad på den fjärde. Då angriparna ej rustat sig för beläring, var ett fiasko för företaget sannolikt. En ren slump blev stadens fall. Några unga danska pojkar roade sig med att kasta stenar över palissaden. Efter hand samlades en del förtretade stadsbor och kastade tillbaka. Soldaterna tog ingen notis om "pojkestrecket". Men det blev snart annorlunda.

En av stenkastarna gjorde en upptäckt. Alla ingångar genom vällen hade stadsborna fyllt med jord. På ett ställe hade likväl jorden rasat, så att ett rejält hål bildats under portens överbyggnad. Detta hål lade den unge slungaren märke till. Det knäppte till i hans hjärna, och en plan dök upp. I det där hålet borde något fuffens kunna bedrivas! Sagt och gjort — han klättrade upp i hålet och lät räkna sig ett par fång halm. Efter några minuter stod hela porttornet i ljusan låga, och nu blev det liv i stadsborna! Till varje pris måste den hotfulla elden kvävas. Från alla håll

kom man löpande för att delta i släckningsarbetet. (Saxo påstår, att man sökte släcka med mjölk, vilket kanske är en av hans små avvikelser från sanningens väg!) Man blev så konfys, att man glömde fienden utanför. Denne å sin sida hade ej tappat huvudet.

Absalon lät blåsa till stormning, och efter en kort stund hade staden fallit. Som en klok statsman förbjöd Absalon, till sina truppers besvikelse, all plundring och alla andra våldsdåd i den intagna staden. Rygborna skulle ju bli hans konungs undersåtar, och själv önskade han kristna dem. Obarmhärtig var han däremot mot Arkonas gud, ett hiskeligt beläte, som kallades Svantovitj. En massa skoj var förenat med denna figur. Han sades vara en ivrig ryttare, och som bevis uppvisades då och då hans häst, drypande av svett. (Givetvis hade en avgudapräst ridit honom). I sin högra hand hade belätet ett dryckeshorn, vars innehåll varje nyårsdag kontrollerades. Om vinets nivå var densamma som för ett år sen, blev det godår, men om den sjunkit, var det säkrast att ge bättre gåvor åt Svantovitj! Belätet hade fyra huvuden — ett åt varje väderstreck — för att kunna se desto bättre.

Nu var det slut med spexandet kring Svantovitj. Absalon befälde stadsborna slå omkull belätet och släpa ut det. Det vägrade de dock. Vad som helst — men inte det! Han förstod dem och begagnade tillfället till en demonstration. Några befriade trälar fick hugga ner bilden. Ingenting hände. Bilden släpades så ner till stranden och låg där pladask hela dagen. Ingenting hände. Mot kvällen blev det kockarnas tur. De gick löst på belätet med yxor och sägar, och Svantovitj slutade som ved under grytorna. Sålunda gjorde han åtminstone en gång verklig nytta.

De huvudsakligen sjömilitära företagen mot venderna sträckte sig över ett kvartssekel, och hela tiden var biskop Absalon den ledande, också sedan den religiösa sidan av saken kommit i bakgrunden. Vändertågen blev nämligen slutligen en del av ett storpolitiskt skeende, där den verkliga motståndaren ej var de vendiska sjöörvarstammarna utan den tyske kejsaren Fredrik Rödskägg (Barbarossa), som hetsade upp dem. Kejsaren fikade nämligen efter s. k. länsböhget över danskarna, något som dessa var måttligt förtjusta över.

Invecklad i bråk med sina ostryga vasaller i Italien, vilka ständigt fick hållas i örät, begagnade sig kejsaren av sina vendiska lydfurstar för ordnandet av sina baltiska intressen. Hertig Bogeslav av Pommern kommenderades att anfälla Rygen, som blivit dansk "intressesfär". Företaget

fick en annan utgång, än den av kejsaren önska-de. Redan den snabbhet, varmed Absalon ingrep, blev betydelsefull, ty han föll över fienden, innan han alls var väntad, och medan Bogeslav tog ut segerglädjen i förskott med ett stadigt rus.

Absalon uppehöll sig just då på Själland men sände ilbud till Skåne och Fyn efter hjälp. Men så stor var hans hast, att, då flottan stävade söderut, blott tjugo båtar hunnit infinna sig från dessa båda landskap. Flottan intog slagordning bakom ön Hiddensee, varefter den en dimmig morgon stävade in i Rygensundet. Då Bogeslav, som också själv var en smula dimmig, såg den uppsejlande flottan, trodde han, att det var bundsförvanter, som nalkades. Skräcken blev därför panikartad, då från de anfallande hördes en alltför välbekant stridssång. Venderna gav sig på huvudlös flykt, och ej mindre än ett hundratal båtar sattes på land, övergivna av sin besättning.

Om fortsättningen av detta sjöslag skriver Saxo själv: "Absalon förhöll sitt folk, i det han seglade förbi dem, att de hellre borde förfölja fienden än söka byte, och ehuru han blott fick sju skepp med sig, avstod han ej från att förfölja hela den flyende flottan, i den säkra övertygelsen, varmed han så ofta hade jagat fiender framför sig — att när folk flyr, de ej tänker på hur många som förföljer dem, utan blott på hur tapp-ra dessa är. — Absalons vänner uppmanade honom att vänta, tills den övriga flottan kom till, men han ville på intet vis minska farten — han tyckte bättre om att utnyttja sina fienders skräck än sina kamraters hjälp, sade han. Venderna tappade till den grad modet, att deras flykt fullständigt fick övertaget över deras skamkänsla, och de gav sig till att kasta hästar och rustningar över bord för att genom lättandet av skeppen sätta dem bättre i stånd att komma snabbt framåt —".

Man menar, att Saxo skrivit sin krönika på uppdrag av Absalon, och att denna är ämnad vara huvudpersonen i hela skildringen. Det citerade avsnittet jävar just inte denna uppfattning! Den gode biskopens gärningar sättes även eljest inte under någon skäppa, och man får väl förmoda, att Saxo även kryddat dem en liten aning.

Att också de verkliga Absalon var en kraftkarl, framgår likväl av de ställen hos Saxo, där han trots allt måste kritisera sin idol. När t. ex. Absalon utsågs till ärkebiskop, ställde han till en scen i Lunds domkyrka, som var föga värdig men dock vittnade om hans kraftnatur. Kanske kom det överraskande för honom, när han vid ett stort prästmöte i domkyrkan av sin förman, den överårige Eskil, blev föreslagen till hans efterträ-

Vid det ovanstående "Landskap" låg ärkebiskopens gård med samma namn.

dare. Troligare är likväl, att han ej ville lämna Reskilde stift, där han alltid bott, för att flytta in bland skåningarna, som var kända för styv-sinhet. (Tur, att vi har ändrat oss!) Han vägrade handgripligen att intaga högsätet. Då de övriga prelaterna med milt våld ville tvinga honom, tog han till slående argument, och en kalabalik med sönderrivna kläder och flera "blätiror" som resultat uppstod inne i templet! Med knäfall och tårar fick den gamle Eskil honom att ta reson sätillvida, att han överlämnade saken till påven. Denne beordrade Absalon att åta sig ämbetet i Lund men lät honom samtidigt behålla "stolen" i Roskilde — ett säregnt arrangemang, som vittnar om Absalons goda namn på högsta ort.

I Skåne blev Absalon faktiskt aldrig omtyckt. Hans envishet och härsklustnad gjorde sig dåligt på det rent andliga planet. Som kyrkoman drev han med hårda tag igenom sådana impopulära anordningar som tionde till kyrkan och prästernas ogifta stånd. Vid minst två tillfällen slog allmogens vrede över tionden ut i öppet uppror. Den ena gången tågade göingarna mot söder och angrep biskopen i hans fasta slott Sövdeborg. Han måste fly men krossade nästa år upproret i ett öppet fältslag vid Dösjöebro, det s. k. "Dyssiefall". Den andra gången satte skånebönderna upp en egen tronkandidat, en viss Harald, som enligt Saxo var "dåligt skuren för tungbandet", d. v. s. en dålig talare.

Ärkebiskop Absalon var sålunda inget helgon. Men ej minst för hans militära insatser skull bör vi med högaktning minnas honom. Vad vender-nas härjningar innebar för våra trakter, därom bär ännu t. ex. de märkliga fästningskyrkorna på Bornholm vittnesbörd. Innanför deras skottgluggspäckade murar har mer än ett sjöörvaröverfall genomlevts. Det är ej osannolikt, att bl. a. Skåne utan den krigiske biskopen-amiralen hade övergått i en slavisk stams ägo.

UTDRAG UR REGEMENTSORDER

TJÄNSTGÖRING

Löjtnanterna S H Lindstedt, Parsberg (Lv 3) och U G Siggebo (Lv 5) tjänstgör vid regementet 18/7—14/10. Frivillig tjänstgöring har fullgjorts av nedanstående personal med stöd av Ast P 27:6 1960.

Grad	Nr	Namn	Tjänstgöringstid
Fänrik/Res	360319-437	Hellners	1/7—27/7
Fänrik/Res	351210-1	Myrbeck	4/7—3/8
Sergeant/Vpl	743-6-53	Rådkvist	1/7—23/7
Sergeant/Vpl	381005-355	Gustavsson	11/7—23/7
Sergeant/Vpl	350504-453	Larsson	1/7—29/7
Sergeant/Vpl	370112-241	Thellander	1/8—31/8
Furir/Vpl	360527-419	Hansson	1/7—20/8
Furir/Vpl	371105-353	Ohlsson	1/8—31/8

Bataljonsläkare L Rignell har tjänstgjort såsom regementsläkare 1/8—26/8.

Kapten T Bencköld tjänstgör vid VI militärbefälstaben 1/4 1961—31/5 1964.

Biträdande armétekniker Dahl (I 15) tjänstgör vid regementet 1/10—22/12.

Fanjunkare H H Larssons tjänstgöring vid Rikets Allmänna Kartverk förlänges t o m 30/9 1964.

UTBILDNING

Fanjunkare Kåbjer och överfurir A Ericsson har genomgått kurs i bageritjänst vid T 1 9/8—12/8.

Fänrik B Ekström har genomgått kurs i maskeringstjänst 1. omgången vid Fältarbetskolan 9/8—12/8.

Löjtnant S H Lindstedt har genomgått intendenturficerskurs 1958—1960.

Kapten U Kalling har genomgått "Repetitionskurs för tygofficerare" vid Tygskolan 18/10—15/11.

Sergeant K A Nilsson genomgår "Instruktörskurs vid Arméns Motorskola i motortjänst" vid Arméns Motorskola 24/10—20/12.

Furirerna Mårtensson och Lindell har genomgått lärokurs 1959—1960 vid Arméns Underofficersskola.

Officersaspiranterna K G E Sjöholm, U S A Holm, S A Svensson och L W H Lindulf har genomgått officerskurs 1959—1960.

Löjtnant Wide har genomgått Artilleriofficersskolan 1959—1960.

Överfurir T Håkansson genomgår instruktörskurs i motortjänst vid Arméns Motorskola 18/10—20/12.

KOMMENDERINGAR

Furirerna S A Elofsson, N S A Nilsson och B A Trygg genomgår underofficerskurs vid Arméns Underofficersskola 1960—1961.

Officersaspiranterna I Adelgren och Lange genomgår 1960—1961 års officerskurs vid Krigsskolan.

Kapten O Jakobsson tjänstgör vid Arméns underhållsskola 15/10 1960—1/3 1961.

UTNÄMNINGAR OCH BEFORDRINGAR

Fänrikerna C Sjöo, B Ekström och G Nilsson har utnämnts till löjtnanter vid trängtrupperna fr o m 1/10 1960.

Löjtnant B Larsson har utnämnts till kapten i, med förordnande som kapten vid trängtrupperna fr o m 1/10 1960.

Överfurir S Hylldeen har befordrats till rustmästare vid regementet fr o m 1/10 1960.

Furir I Jönsson har befordrats till överfurir vid regementet fr o m 1/10 1960.

Arméteknikerna C H Persson och K G R Hindorf har utnämnts till förste armétekniker vid tygtekniska kåren.

Furiren vid regementet R Göthenqvist har fr o m 5/8 1960 befordrats till ordinarie furir vid regementet.

Fanjunkare P S G Jönsson har utnämnts till fanjunkare vid trängtrupperna fr o m 1/8 1960.

Sergeant H E Arndt har utnämnts till sergeant vid trängtrupperna fr o m 1/8 1960.

Överfurirerna S A Johansson, R E Wettergren och K G E Johansson har utnämnts till rustmästare vid regementet fr o m 1/7 1960.

Sergeant Harry Johansson har utnämnts till fanjunkare i, med förordnande såsom fanjunkare vid trängtrupperna fr o m 1/7 1960.

Furirerna L T Mårtensson och N A I Lindell har utnämnts till sergenter i, med förordnande såsom sergenter vid trängtrupperna fr o m 26/8 1960.

Fanjunkare B Rydenvik har utnämnts till fanjunkare vid trängtrupperna fr o m 1/10 1960.

Sergeant R G E Renwert har utnämnts till sergeant vid trängtrupperna fr o m 1/10 1960.

PLACERINGAR

Armétekniker Johansson har placerats vid Arméns Underofficersskola fr o m 1/10 1960.

Kapten K G Wirén har placerats såsom expeditionssintendent vid IV. militärbefälstaben fr o m 1/10 med fortsatt tjänstgöring vid Ing 2 t o m 25/11.

Kapten T Svennemark har placerats såsom expeditionsofficer vid arméstabens trängavdelning fr o m 12/8.

Överfurir Gösta Andersson har placerats såsom chef för motorfordonsföräddet fr o m 15/10.

ÖVRIGT

Löjtnant T Hansén har beordrats såsom ställföreträdande urvals- och rekryteringsofficer fr o m 15/7.

Löjtnant Parsberg har tjänstgjort såsom tjänsteförträdande regementsintendent 31/8—13/10.

Fanjunkare/Res R E Bjärnmark har 18/4 avlidit.

Fanjunkare/Res E J F Wahlborg har 4/11 avlidit.

Officersaspiranterna K G E Sjöholm, U S A Holm, S A Svensson och L W H Lindulf har antagits till fänrikar på aktiv stat fr o m 26/8.

Fanjunkare/Res G S Hagström har erhållit avsked fr o m 1/10 1960.

Kapten B Larsson och löjtnant B Runberg deltagit i inträdesprovning till Krigshögskolan linje I 16/1—20/1 1961.

XXV.

internationella 6-dagarstävlingen på motorcykel

Överfurir B. Lindkvist, erövrare av guldmedalj vid denna stora tävling, ger här några glimtar.

Svenska militärlag har tidigare deltagit i Six-Days på motorcykel, men i år var det första gången som en särskild militärklass anordnats bl. a. tack vare SVEMO:s insatser. Från Sverige deltog sergeant B. Ericsson och överfurir S. Bände, Motorskolan, samt jag själv från T 4.

Resan startade den 19/9 från Hälsingborg i lagledarens, major Colliander, bil. Färden gick sedan över Danmark — Västtyskland ner till Salzkammergut i Österrike. Under färden ner stannade vi i Frankfurt för att se den stora motorcykelutställning, som pågick under denna tid. Vi besåg även Hitlers örnäste i Berchtesgade. Vid framkomsten till tävlingen stod som närmaste mål på programmet uthämtning av motorcyklar, varvid jag skulle köra CZ. 175 cc och mina övriga lagkamrater Jawa 250 cc.

Före tävlingen hade vi 4 dagar på oss för träning och aklimatisering. Under dessa dagar hade vi tillfälle att bekanta oss med terrängen och de vägar, där tävlingen skulle gå fram. Vi blev inte direkt uppmuntrade av de iakttagelser som gjordes. Banans höjdskillnader utgjorde på flera ställen 1.500 m, vilket för svenska förare är högst ovanligt. De våldsamma och riskfyllda utförsbackarna verkade mest svärbemästrade. På flera ställen utefter banan låg snön meterdjup, vilket däremot kändes hemvant liksom ösregnet i dalarna.

Tävlingen pågick under sex dagar. Under varje dagsetapp körde vi mellan 35—45 mil på i huvudsak dåliga alpvägar. Den var upplagd som en hård svensk tillförlitlighetstävling och i varje dagsetapp var inlagt ett specialprov, som kan kallas hastighetsprov. Segraren i det provet erhöi en poängsumma av 360 poäng och övriga deltagare fick poäng i förhållande till segraren. Detta prov var inlagt för att man skulle ha möjlighet till att kora en individuell segrare, vilket för övrigt blev den svenske motocrossföraren Rolf Thibblin.

För att erhålla F. I. M. guldmedalj fordrades, att man skulle köra prickfritt på själva banan och erhålla sammanlagt 1500 poäng från specialproven. Detta lyckades för sergeant Eriksson och mig.

I militärklassen deltog Tjeckoslovakien och England med två lag och Österrike och Sverige med vardera ett. Segrare i lag i militärklassen blev Tjeckoslovakiens B-lag på 0 prickar, därefter kom Sverige med 1 prick och trea i tävlingen blev Englands A-lag med 33 prickar.

Ja, så var denna strapatsrika och angenäma tävling avslutad och nu återstod bara hemfärden, som gick genom Östtyskland till Sassnitz — Trelleborg. Där bjöd Motor-Fleron, leverantören av de svenska motorcyklarna Jawa, på en härlig och välsmakande middag.

ÖVERSKOTT och BRIST

Av Viggo Olson

Marschen utefter ödesvägen pågår med ständigt stegrad livstakt. Det vore tacknämligt upphäva parkeringsförbudet på världens bullrande torg eller göra halvhalt medan kollektivet fortsätter sitt mångna prat. Vi skall då finna att livets inneböende väsen och kraft måste förnyas. Ehuru mångt och mycket fordomtima var skevt lönar sig dock en inventering och jämförelse. Vi finna då, att varje varmhjärtad och renhårig person nu som då betyder och betydtt en ovärderlig tillgång. Krypta världsmått eller avstånd nationellt sett till trots beakta vi nutidsmänniskor föga värdet av att komma till tals i vardagen friskt och utsprungligt. Bristerna kunna fyllas. Vi ha däremot betydande överskott i estradsamtal och förkunnelser av alla de slag utan att frändskap och humor enskilda människor emellan nämnes med ett ord. Inför tid som varit finna vi ofta drastiskt dessa livets grundvärden.

Karlfeldt gav oss orden: "Att minnas är ej att försaka, det är att äga!" Minnena av livets fördettingar — militärt som civilt sett — göra i vår originella provins vår marsch lättare mot fjärran mål. Dagligen strömmar oss också humor tillmötes i nutid. Det originella synes ofta vara det mest befruktande. Medan misantropen i flock eller uttråktigt sällskap blir mer och mer gnällande och bitter, höjer sig enslingen. Den militära fördettingen blev ofta förr en dylik livets partisan. I djupa skogar har huggen av hans yxa ekat. På slagfält ute i världen har han kämpat. I Sydamerika sitter han på ägandes farm och återkommer någon gång till stenbunden hembygd täljande i radio om fyrtioåriga upplevelser för oss hemmafolk. Vi se honom också nära nittioårig vid kamratfester iförd kanadensisk polisuniform från ridande tid. Men oaktat fördettingar sålunda utvandrat, stannade många kvar som militärer tiden ut. Vi återfunno dem på alla pinnarna av samhällsstegen från statsrådet och generaldirektören till kologingen i Gamla Stan eller den som med mässingsskylt i mössan bär väskan åt provryttare och pjätt (hemskt).

Från storlägren på heden och från gången tids indelningsverk hade ärvts de förutsättningar, som gav grunden till vår goda soldatanda.

För mången är den gamla kasernen alltjämt en minnenas medelpunkt. Väggarne kunna ej tala. I deras ställe berättade 89-åringen:

— Här i detta rummet feck ja' för 69 år sen tvau lusingar.

— Jaså, vad hade då farbror hittat på?

— Ja se då kommer ja' dau inte ihu precis, men tvau horillar feck ja' för mitt rackartyg. Sen sa' stickjonkaren: "Va säger man när man får nånting?" O den som feck slau ihob klackarna o säga: "Tack stickjonkare!" då va allt ja' då. Sen feck ja' gau. Hade då vatt nu sau hade då vall blett nönnä där i buren.

Historien talar sitt drastiska språk och mycket målas på väggen om gammal hård tid. Det väsentliga är väl dock god vilja inför på soldater ställda krav.

Vi leva humant. På diskret sätt tas rattfyllerister om hand på löpande rulle. Vid seklets början blänkte kaskar mellan träden i Göinge. Ridande länspoliserna — tvenne resliga fördettingar från kungligt regemente — kommo i ökad trav på eldiga fuxar med hög svansföring och livligt öronspel vägen fram. På var sin välgång redo de, vägbanan var mjukast där. Sablarna dinglade i takt med hästarnas rörelser och de äldre gav med förstulen blick tillkänna, att nu gällde det tidens ondska och överhetens svärd, som ingalunda bars förvägs. Någon timme senare återvände de medförande dansbanans slagskämpe i fånglina mellan hästarna. Halvt om halvt i trav gick den underliga färden mot finkan i Broby. Ekipaget skyggade ej ens för häradets första automobil, som i fordfrossa stänkade i backen. Behändigt gjorde högerryttaren "sluta halvt igenom" till vänsterkollegan, varigenom även i linan medförd delinkvent fördes över i för tillfället betingad vänstertrafik.

Med taktfasta kliv vandrade också Håkan från min hembygd sin väg fram. Han var kämpe för särartens rätt och stor sanningssägare. Som boren

specialgöing drack han sin kaffegök på tefat och visste det mesta. Med kryckekäpp gav han i marken eftertryck åt halvhöga monologer medan vandringen fortskred.

— Si där, ja' tror dom hauller pau o bygga nytt svinahus ve denna gauren. Dau fau vall snart starta flötta in i da gamla.

Håkan rapa på morgonkaffet hos Pernilla och kisade mot prästgården där frun var elak och prästen snäll, det visste han. Om en stund stod Håkan med blank julpeng i näven och frun gav tillkänna: "Ja, Håkan — är inte prosten bra snäll".

— Jo dau, en skulle bara kunna sia däsemma om henne.

Vid nästa prästgård blev Håkan åhutad för någon försyndelse. Svar:

— Da va' som fasen, ja' tror du fautt maul i monnen i da'. I körkan i söndas tyckte ja' du prekade som en sk-t.

Göinge är provinshörnet, där man städe sökt "ha monnen mä sej". Allmänt slätstruket smil och ja-sägeri till allt och alla vare göingebygden fjär-

Regementets dag (fots. fr. sid. 16)

och nödroppen från de sårade liksom de skickligt lagda särskademarkeringarna, gjorde bilden av förödelisen fullständig.

Snart nog hördes motordånnet från den röjnings- och räddningstyrka, som sänts ut för att undsätta de skadade och få igång verksamheten så snart som möjligt. Bandtraktorer och annan kraftig maskinell utrustning sattes in för att öppna vägarna, en förbandsplats upprättades, där de sårade fingo den första hjälpen.

Även om det är 10 år sedan den sista hästen lämnade T 4, så skulle bilden från trängtruppernas 75-årsjubileum icke vara fullständig, om icke de fyrbenta kamraterna fingo en plats i programmet.

Genom vänligt tillmötesgående från ett flertal lantliga ryttarföreningar, som ställt ryttare och hästar till förfogande, hade kapten Arvidsson med hjälp av regementets gamla ryttargarde lagt upp en trevlig terrängritt på Åhusängen. Där fick man

ran. Många göingar med lärdom och högbildning ha ur djupa källsprång sitt eget innanför västen. Så hade också lektor B. från Hjursås framför biljettluckan i Lund.

— Faur ja' en tur och retur i tredje klass te' Vannaus!

— Då heter Vanäs, ty namnet stavas med ett "n".

— Jasau... den... kan... han... stavas stationsskrivaren "han" mä tvau "n" va?

— Neej.

Nau, faur ja' dau en tur o. retur te' Vannaus.

Och det fick lektorn, ty stationen hette på den tiden Vanäs efter slottet med samma namn alltsen fordom dansken Wand slog sig ner på åsen ifråga eller, som det också påstås, vannet rann fram ur åsen och gav upphov till namnet, vilket vi än i dag uttala i likhet med lektorn. Stationsskrivaren fick sig emellertid en nyttig läxa att ej mästra läraren och pedagogen för dennes ursprunglighet. I likriktad tid behöva vi liknande läxor lite var. Frisk vind ger alltid luft under vingen.

uppleva gamla minnen från T 4 med trevliga hinderkombinationer, fart och gott humör bland ryttarna samt en uppskattande publik.

Som vanligt fingo soldaternas anhöriga mot en billig penning äta middag i matsalen. Ca 400 personer lito sig väl smaka av regementsintendentens för dagen särskilt komponerade festmåltid.

En speciell middag serverades senare på dagen för särskilt inbjudna gäster. Härvid framfördes hälsningar från bl a grannregementet, stadens myndigheter, markägare m fl.

Regementets idrottsförening stod såsom arrangör för dagens sista evenemang, dansen. En dansbana hade byggts mellan marketenteriet och kasern Landskrona och där kunde förutom regementets personal även stadens ungdomar träda dansen till tonerna från "The Hot Boys" fram till midnatt, då nattens ro efter en lyckad Regementets Dag 1960 lägrade sig över regementet.

Bg

Bliv medlem i Kamratföreningen!

Regementets

Dag

1960

Efter att 1959 på grund av repetitionsövningarna ha tvingats inställa firandet av Regementets Dag genomförde regementet festligheterna i år söndagen den 28. augusti under i huvudsak sedvanliga former.

Särskilt två händelser satte emellertid sin prägel på årets evenemang: Trängtruppernas 75-åriga och Kamratföreningens 25-åriga tillvaro. Då överste Hasselrot i och med september månads utgång lämnade regementet, innebar detta, att årets Regementets Dag var den sista under hans chefskap.

Redan tidigt i våras började den förberedande verksamheten. En organisationskommitté tillsattes

under dåvarande stabschefens, kaptenen Thord, ledning, varvid riktlinjerna för programmet och övriga detaljer för festligheterna utarbetades.

Ett stort antal prominenta gäster hade infunnit sig, bland vilka märktes militärbefälhavaren för I. militärområdet, generalmajoren Viking Tamm, två förutvarande regementschefer, f d översten Adolf Johnsson och rikshemvärnschefen, generalmajoren Per Kellin. Chefen för grannregementet, översten Erik Lorichs, samt befälhavaren för Kristianstads försvarsområde, översten Folke Francke, hedrade också regementet med sin närvaro. Bland de civila gästerna märktes representanter för stadens myndigheter med stadsfullmäktiges ordfö-

rande, herr Börje Persson, i spetsen, representanter från lasarettet m fl institutioner. Ett flertal av de märkägare, som regementet kommer i kontakt med under övningarna, hade också hörsammat inbjudan.

Dagen inleddes som sig bör med härolder genom staden. Vädrets makter voro lite tveksamma, om vilket väder de skulle bjuda på. Det var mulet och det var inte utan, att arrangörerna sågo lite betänksamma ut inför risken, att 1958 års "regndag" skulle upprepas.

Högtidligheterna på kaserngården började kl 1300 med regementet uppställt inför en publik på ca 3.000 personer. Sedan regementschefen

tagit emot förbanden, skedde avlämning till militärbefälhavaren. Så följde på sedvanligt sätt parad för fanan, varefter regementschefen hälsade välkommen. I sitt anförande kom överste Hasselrot in på dagens betydelse och yttrade bl a:

— *Trä för vårt regemente betydelsefulla jubileer — trängtruppernas 75-åriga och kamratföreningens 25-åriga tillvaro — högtidlighålla vi i dag.*

Trängtrupperna är således ett ungt truppslag. Dess utveckling har icke desto mindre varit storartad. Från att vara en del av armén, vars befälskader till väsentlig del organiserades med personal från andra truppslag och som man i bland kanske behandlade litet nedlåtande, har det ut-

På podiet under förhållningen. Fr v: Överste A Johnston, generalmajor P Kellie, generalmajor V Tamm och överste B Hattelöv

recklats till att vara en länk inom totalförsvaret, om vars betydelse och stora uppgifter namnet ingen tvekan någonstans torde råda. I det moderna ytkriget är mer än någonsin tidigare en oavkortad förutsättning för all framgångsrik strid att de underhållsförband, vårt truppslag mobiliserar och utbildar och att den del av den taktiska verksamheten vi främst företräder, underhållstjänsten, fungerar utan friktioner. Viktiga milstolpar på den väg utvecklingen gått äro motoriseringen 1926, tygtruppernas införlivande med trängförbanden 1947 och intendenturkompaniernas delförande på samma sätt 1949 samt samma år trängkårernas övergång till att bli trängregementen.

Förtjänsten av den angivna utvecklingen tillkommer till huvudsaklig del de män i ledande, ansvarig ställning både i och utom truppslaget, som under gångna år förstått att med klar blick för utvecklingen på ett kraftfullt och skickligt sätt leda truppslaget på den ofta mödosamma vägen. Vi som nu ha glädjen och förmånen att som aktiva tillböra trängtrupperna äro dem stort tack skyldiga för deras insatser.

Att kamratföreningarna äro viktiga länkar mellan de aktiva regementena och den bygd, varifrån dessa huvudsakligen få sina värnpliktiga, är ett ofta omvittnat förhållande. Regimentets kamratförening har väl fyllt sin uppgift härvidlag. Det var 1933 som föreningen bildades. Redan vid starten var intresset för den nya föreningen stort bland alla dåvarande och f d skånska trängsoldater. Det dröjde icke heller länge förrän med-

lemsantalet sprang i höjden. Rekordåret 1955 var antalet medlemmar långt över tusentalet.

På många sätt har föreningen verkat för sin uppgift. Genom de sedvanliga årliga sammankomsterna i anslutning till Regimentets Dag och de mycket uppskattade s k vinterträffarna har god kontakt upprätthållits mellan dem, som slutat sin verksamhet vid regementet och dem, som fortfarande ha sin verksamhet förlagd dit. Det har därigenom varit möjligt för regementet att orientera om nya utbildningsmetoder, ny materiel och annat som kunnat vara av intresse för dem som icke längre dagligen syssla med militära angelägenheter. Genom instiftandet av utmärkelsen till kompaniernas "Framste soldat" har Kamratföreningen otrivselaktigt infört en värdefull sporre i det ordinarie utbildningsarbetet. Genom sin tidning, allas vår "Snapphanen", har Kamratföreningen ett värdefullt organ för kontakten mellan regementet och dess omgivning. Jag vill hoppas, att Kamratföreningen under kommande år skall fortsätta på sin väg och i än högre grad än hittills kunna bidra till att i bygden skapa ökad förståelse för det arbete regementet utför som ett led i totalförsvaret.

Efter regementschefen tog militärbefälhavaren till orda. General Tamm yttrade:

— Jag instämmer gärna i det tack, som regementschefen nyss riktade till alla dem, som under gångna år har bidragit till utvecklingen på underhållstjänstens område och till den böga utbildningsstandard, som har karakteriserat detta regemente inte minst i senare tid. Regimentet är, som

Ryttarna under samling för privatdelning.

vi nyss hörde, ett jämförelsevis ungt förband och har därför inte som många andra några insatser i krig att se tillbaka på. Idogt och pliktstroget arbete i fredstid för att "väl bereda sig till krigets vär" är emellertid en lika god tradition att bygga på som förfäders krigiska bragder i en svunnen tid. Och den traditionen är stark vid Kungl Skånska trängregementet.

Därför är också underhållstjänsten ett av de områden, där vi enligt min uppfattning i dag står bäst rustade i denna utsatta del av vårt land. Det inger tillförsikt att veta detta, ty för varje år, som går, blir underhållstjänsten en allt viktigare och på en gång en allt svårare gren av vår verksamhet i händelse av krig.

Striderna blir på grund av teknikens utveckling

alltmer materielbetonade. Kraven på tillförsel av ammunition och drivmedel och på reparations-tjänsten stegras oavlatligt. Fylls inte dessa krav, sjunker motståndskraften snabbt vid de stridande förbanden.

Skall truppernas stridsduglighet kunna vidmakthållas, fordras en väl fungerande förplägnadstjänst och en snabbt och säkert verkande sjukvårdstjänst. Anspråken i dessa avseenden blir större bl a därför att vår fredstida levnadsstandard stiger.

Samtidigt som underhållsförbanden ställs inför allt mer krävande uppgifter ökas svårigheterna på grund av nödvändigheten att gruppera ut trupperna över allt vidsträcktare områden, operationernas snabbare förlopp och den omständigheten, att

Riddnings- och sällningsstyckas insittande.

Från den gemensamma middagen i regementets matid.

Från löstningsövningen.

inga förband numera kan betäckas bli andardragna stridsbandlingar.

Skall underhållstjänsten kunna fungera, krävs därför i betydligt högre grad än för blott 10—20 år sedan kunskaper, noggrann planläggning, förutseende, initiativ och framåtanda i alla instanser, från den högsta till den lägsta, som har med denna tjänst att skaffa. Alla underhållsförband, även de minsta och längst tillbaka grupperade, måste kunna lösa sina uppgifter, även om de utsätts för vissa förluster eller andra avbrott.

Jag är övertygad om, att Ni alla är väl medvetna om både de stegrade kraven och de allt större strävheter att fylla dem. När jag i dag lyckönskar Kungl Skånska trängregementet till hittills nådda resultat, sker det därför i förvisningen om, att Ni, som har äran att tillhöra regementet, i framtiden som hittills skall med beder, ja, med stor beder skilja Er från Edra uppgifter och därmed bidra till att vårt svenska försvär blir det skydd för vår fred och vår frihet, som vi alla önskar att det skall vara.

Forna och nuvarande trängsoldater! Ett fyrfaldigt leve för Kungl Skånska trängregementet! Leve det! —

Sedan hurratop och fanfarer förklingat hölls korum, vilket förrättades av den nytillträdde regementspastorn John Elander.

Därmed var högtidligheten på kaserngården slut. Askådarna förflyttade sig till Tränggatan, medan förbanden grupperade sig för förbimarsch. Med musikkåren i täten och regementet i kolonn intogs utgångsläget via Vankivavägen och Drottninggatan. Förbimarschen blev ett pampigt skådespel, där sabelklingorna vid saluten blänkte i den försiktigt framskyntande solen.

Liksom vid ett par tillfällen tidigare fingo soldaternas anhöriga under en timmas tid uppleva, hur deras söner ha det i det militära genom de utbildningsmoment, som genomfördes. Alla regementets plutoner voro i verksamhet för att på så sätt visa, vad de kunde och ge askådarna en inblick i hur utbildningen bedrivs.

För den som inte ville följa utbildningsmomenten fanns det möjligheter till filmföreläsning, besök på regementsmuseet samt att själv konstatera hur det är med skjutskickligheten nu för tiden.

På korthållsbanan gavs nämligen tillfälle att skjuta både gevär och kpist. Att detta uppskattades kunde snart konstateras genom det ihållande knallandet, som hördes över området.

I ridhuset var ordnat med utställning av vapen m m. Här fick besökaren en god bild av vapenutvecklingen inom trängtrupperna.

Att det skett en stark utveckling av transportmöjligheterna framgick med önskvärd tydlighet vid jämförelse mellan den anspända trossvagnen och de kraftiga fyrhjulsdrivna lastbilarna, som idag stå till trängtruppernas förfogande. Maskinell hantering av ammunition med gaffeltraktor visades också. Mången äldre "ammunitionslangare" tänkte nog en tacksamhetens tanke över att dagens soldater ha fått kraftiga maskiner till hjälp i detta "tyngdyftarjobb".

Dagens föreläsningsovning avsåg att ge en bild av de möjligheter, som underhållsförbanden ha till sitt förfogande för att begränsa verkningarna efter en atombombdetonation.

På Åhusängen hade kapten Oldensten lagt upp en realistisk övning, hur man kan tänka sig verkningarna av en atombomb samt hur en röjnings- och räddningsstyrka arbetar.

Sedan kulisser av olika slag kastats omkull av "tryckvågen", blottades hela förödelser för askådaren: omkullräkta fordon, här och var eldsvådor, rök och damm över skadeområdet, skriken

Fortf. sid. 11

Sekreteraren har ordet

Årsmötet fick i år en särskilt högtidlig och festlig prägel. Det var 25 år sedan föreningen bildades en vacker höstdag 1935 då Skånska trängkåren inbjöds till stor samling med anledning av trängtruppernas 50-åriga tillvaro.

I den styrelse som tillsattes 1935 återfinns vi några av de nuvarande styrelseledamöterna nämligen nämndeman Viktor Rundberg, Tyringe, och förvaltare Carl Linell, Hässleholm. Fanjunkare Per Liedholm invaldes som revisorssuppleant.

En av regementets förra chefer, överste Adolf Johnson, var närvarande vid årsmötet och gav i ett uppmärksammat anförande en intressant återblick på livet vid T 4 under gamla tider.

Ordföranden, överste Hasselrot höll vid årsmötet parentation över under året avlidna medlemmarna, löjtnant Bjersten, kapten Johan Persson, regementsveterinär Wahlberg och förvaltare Örtenblad.

Överste Hasselrot meddelade vid årsmötet sin avsägelse och uttalade sina välgångsönskningar för kamratföreningen under dess fortsatta verksamhet. V. ordföranden, kapten G. Clemedtsson tackade överste Hasselrot för dennes insatser som ordförande i föreningen och föreslog honom såsom hedersledamot.

Med acklamation valdes därefter överste Hasselrot till föreningens hedersledamot.

Vid valet av styrelse för år 1961 valde föreningen till sin ordförande överste Folke Nordström.

I övrigt erhöi styrelsen följande sammansättning: V. ordförande: kapten G. Clemedtsson, öv-

riga ledamöter: förrädsförmän B. Bergqvist, kapten B. Brunnby, adjunkt A. Höllfors, förvaltare C. Lindell, fanjunkare P. Liedholm, trafikbilägare H. Nilsson, målare M. Olsson, nämndeman V. Rundberg, nämndeman A. Svensson och posttjänsteman E. Wihlborg. Redaktör för Snapphanen: Kapten B. Kinnman.

Kamratföreningens miniatyrfana till främste soldat har för utbildningsåret 1959—1960 utdelats till:

1. komp (plutonchefskolan)	vpl L. O. Nordmark, Sjöbotten
1. komp (befskola I)	.. L. R. V. Nilsson, Hälsingborg
2. komp	.. I. B. G. Andersson, Veberöd
3. komp	.. O. A. Kyllönen, Lister-Mjällby
4. komp	.. J. O. B. Rosenqvist, Höganäs
6. komp	.. S. E. B. Zethsson, Frinnaryd
K-komp	.. L. G. Martins, Arlöv

Årsavgiften är fortfarande endast 4 kronor och kan lämpligen med utnyttjande av bilagda inbetalningskort insättas på postgiro 76571.

Vinterträffen beräknas äga rum en söndag i mitten av februari.

Och så önskas alla en God Jul och ett Gott Nytt år.

OBS!

Med tidningen följer inbetalningskort för 1961 års medlemsavgift i Kamratföreningen

Furir E. Wanstadius på väg mot regementsmästariteln i modern femkamp.

Då vi nu snart står i begrepp att göra bokslut för årets idrottsverksamhet, kan man med glädje se tillbaka på ett mycket lyckosamt år. Intresset för idrott och fysisk träning har stigit mycket och det är med glädje man konstaterar att vår trivsamma gymnastiska utnyttjas till bröstningsgränsen. Glädjande är befällets nyvaknade idrottsintresse. Större delen av befälskårerna går med liv och lust in för de träningar, som ordnas som befälsutbildning. Befälsutbildningen har gjort, att även många på sin fritid tränar de många grenar vi har på vårt program.

Militär femkamp

RegM för befäl blev inte i år den intresseväckande gren vi hade räknat med. Detta berodde på att flera av femkamparna drogs med skador. Löjtnant G. Nilsson kunde tyvärr inte starta och försvara sitt mästerskap. Som så ofta förr råkade han ut för en meniskskada. Furir E. Wanstadius lyckades, trots en månads sjukdom, för första gången bli regementsmästare och fick inteckning i Hässelholms stads vandringspris.

Resultat:	1. Furir E. Wanstadius	3.983,4 poäng
	2. Löjtnant B. Runberg	2.551,4 -
	3. Kadett I. Mohlin	2.591,4 -

RegM för vpl. Femton vpl har varit uttagna för femkampsträning, närmast med sikte på AM i Gävle. Dessa träningsvilliga pojkar lade ner ett gott arbete och offrade mycket tid på sportens altare. Som förträning till AM och uttagning av lag anordnades RegM. Den kände landslagsmannen i vattenpolo Wolfgang Bruhn lyckades bärga en klar seger före Ahlqvist, fotbollsspelare från Hässelholm.

Resultat:	1. Vpl Bruhn	3. komp.	3.843 poäng
	2. Vpl Ahlqvist	2. -	3.176,5 -
	3. Vpl Andersson	6. -	3.405,1 -
	4. Vpl Jönsson	4. -	3.152,8 -
	5. Vpl Nilsson	6. -	3.106,7 -

1. MID mästerskapet. Årets mästerskap arrangerades av Ing 2 Eksjö. T-4 representerades av löjtnanterna Runberg och Nilsson, kadett Mohlin, furirerna Jönsson och Malmström samt vpl Nilsson 6. komp. Vi hade räknat med att ge tippade vinnarna I 6 en hård kamp om lagmästerskapet. En malört i bärgaren var att furir Wanstadius inte kunde åka med på grund av blindtarmsoperation, han var annars vid detta tillfälle i en mycket god form. Sensation blev det på tävlingen, då I 7 lyckades vinna både individuellt och i lag. Vårt lag lyckades

IDROTTS-KRÖNIKA

bärga andra plats före I 6. Det var fjärde året i följd vi blev två.

Resultat:	7. Furir Jönsson	4.059,4 poäng
	9. Löjtnant Nilsson	4.006 -
	19. Löjtnant Runberg	3.644,6 -
Lag:	2. T 4	11.640,7 -

MM. KA 2 stod som ansvariga för årets mästerskap. Vid denna tävling saknade vi löjtnant Nilsson och furir Wanstadius hade inte hittat formen riktigt efter sin operation. Våra deltagare gjorde trots mötgångarna goda prestationer utan att nå den översta toppen.

AM för vpl. Arrangör för tävlingen var I 14 i Gävle. Förbandet hade lagt ned ett gott arbete på att göra tävlingen så rättvis och trevlig som möjligt. Tävlingsarna missgynnades av vädrets makter med mycket regn och bläst, vilket förryckte tävlingen. Många misslyckades helt vid skjutningen och fick noll poäng i grenen. Våra representanter var Ahlqvist, 2. komp., Nilsson, 6. komp., Bruhn, 3. komp. och Andersson, 6. komp. Tävlingen började olyckligt med skjutningen, där Ahlqvist fick 750 poäng. Här hade vi räknat med en 1000-poängare. Bruhn fick 425 poäng. Både Nilsson och Andersson blev helt lottlösa. Hindergränsprovet blev på grund av regnet mycket svårt och även här blev två av våra deltagare lottlösa. Detta berodde nog på att de satsade för hårt och bara hade ett mål för ögonen — att vinna. Nu fastnade de i lejongropen. Ahlqvist ledde länge denna gren på utomordentliga 3,07 min, men blev till slut passerad av segraren som sek. Nilsson lyckades också väl och gick in på goda 3,50 min. Efter två grenar låg Ahlqvist på 6. plats, men vi visste ju att hans poängskörd i simning skulle bli mager. Att han sedan gjorde hyggliga resultat i handgränskastning och terränglöping hjälpte honom tyvärr inte in på prisplats. Bruhn gjorde ett utmärkt resultat i simning och fick tiden 32 sek. Det gav honom 6. plats i grenen.

AM i budkavle

Med I 17 som tävlingsanordnare gick den obligatoriska budkavleorienteringen i terräng, som vi sydlänningar vill kalla fjällterräng. Regimentet representerades av löjtnant Sjö, fänrik Sjöholm, sergeanterna Bengtsson och Nilsson samt furirerna Nordfeldt och Svensson. Som väntat var Ing 2. Våra deltagare gjorde en mycket god prestation och blev 22. lag av 52 star-

tande. Sergeant Bengtsson blev två på första sträckan. Efter två sträckor låg vi sexa, sedan åkte vi ner till 21. plats. Detta tog Nilsson upp till 16. plats och på slutsträckan blev vi slutligen 22. lag. Längsta sträckan fick lagledaren Alvar Håkansson gå. Enligt hans beräkningar gick och ömsom sprang han många mil, men efter en sträckseger i nattoorientering var han ju van vid strapasat.

DM i fältövlon

T 4 representerades av löjtnant Lindhé, sergeanterna K. Bengtsson, B. Bengtsson och K. Nilsson, överfurir A. Eriksson och furir A. Svensson vid Skånes fälttävlingmästerskap vid Lv 4. Man kunde här också konstatera vårt uppsving i fältidrott, då den sämst placerade av våra representanter hamnade på 24. plats. K. Bengtsson blev tredje man, K. Nilsson tionde och Eriksson sextonde.

Lagsegern vanns klart av vårt lag.

Orientering

Vid *danska reservofficiärens nattoorientering* skickades våra "natträvar" för att ta danska skalper, något som också lyckades väl. Erlend Ek vann överlägset oldboysklassen. Bengtsson, A. Svensson, Knut Nilsson, Sjöholm, Thuresson och B. Bengtsson blev i seniorklassen i nämnd ordning 2., 3., 5., 7., 11. och 12. Man kan konstatera att T 4 IF första internationella tävlingsstart var mycket lyckad och det var glada dansmarksresenärer som efter ett dygns utlandsturné kom hem med fina priser.

1. MID nattoorientering. Militärbefälhavarens vandringspris står nu i vår prismont, då vi i år tog inteckningen i priset genom en vacker lagseger. P 2 hade på ett utmärkt sätt ordnat årets tävling i gränstrakterna vid Markaryd. Vårt segrande lag bestod av löjtnanterna Lindhé och Sjö, sergeanterna Nilsson och K. Bengtsson, överfurir Thuresson och furir A. Svensson. K. Bengtsson var som vanligt bäst, är man böjd att säga, och gick in som andre man i den mycket svåra seniorklassen. Vår evigt unge Erlend Ek segrade i äldre oldboysklassen. Han slog närmaste man med 27 min. och det säger ju allt om hans klass.

RegM i friidrott

Årets mästerskap anordnades i år på F 5 idrottsplats. Tävlingsarna rönt ett mycket stort intresse och deltagarantalet var mycket stort. Av årets deltagare hade vi ett par mycket skickliga idrottsmän som t. ex. Sjöberg, 3. komp. Han tävlar för OIS och har gjort 7,02 m i längdhopp, nu vann han på den mycket dälliga banan på goda 6,67 m. En annan T 4-ing som drog uppmärksamheten till sig, var Månsson, 6. komp. Han vann efter hård strid med kadett Mohlin 1500 m på 4,10 min. Av övriga resultat kan nämnas Johanssons (BS 1) seger på 3000 m. Den avslutande stafetten vanns av 6. komp. Priserna utdelades av vår populäre IF-ordförande, major Folke, och trumpetare Friberg, 2. komp. lit väljudande fanfarer beledsaga segrarna.

MM i bilorientering

Tävlingsarna gick i år med start på ArtSS. Trots att tävlingsarna var väl planlagda och ledda var nog inte svårigheterna av den plan man kan begära. Det skall emellertid erkännas att vägnätet är mycket klenlert varför det inte är lätt att lägga upp en verkligt svår bana.

Tid väpningsövning under femkampsträning.

Utslaget föllades nu på ett mycket begränsat område. Våra startande ekipage lyckades mycket väl och placerade sig av 30 startande sålunda:

Segrare och militärmästare Kn Boris-Möller	P 2	2 prickar
Fj Thynell	T 4	6 -
6. Sergeant Håkansson/Sergeant Myrskog	T 4	6 -
12. Överfurir Abrahamsson/Överfurir Larsson	T 4	21 -
16. Överfurir Lindkvist/Överfurir Thuresson	T 4	26 -

Simning

Årets simborgartävling blev en succé för regimentet — som vanligt är man frestad tillägga. Tredje plats i svåraste gruppen blev resultatet med 96,65 % simkunniga mot 91,26 % 1959.

I livräddningssällskapets tävling om resultat på simskolor blev vi andra förband med 86,78 % som lärt sig summa 200 m. Fjölårets procent var 68,80.

För första gången i historien har ett arméförband lyckats erövra Svenska Livräddningssällskapets vandringspris i livräddning. Vårt stronga femmannalag tog hem priset till vår monter.

Riksidrottsmärket

T 4 belade segerplatsen i tävlingen före I 12. Vårt resultat var 71,91 % prov. För detta erhöll vi Skånes idrottsförbunds vandringspris.

★

Att de ovan redovisade framgångarna i tävlingar mellan militära förband, som vårt regimente noterat, inte spåröst gått övriga regimenten förbi kunde idrottsofficeren, Kapten Ramstedt vittnanda, då han vid årets

Forti. nästa sida.

De vita bussarna på väg från kaseri söderut.

Från "De vita bussarnas" tid

1945 organiserades i Sverige ett transportförband med uppgift att hämta viss personal från de tyska koncentrationslägren och föra den till Sverige. Förbandet uppsattes vid olika regementen och på T 4:s lott kom att organisera en bussplaton. I det följande skildras en episod, som har samband med denna dramatiska tid. Författare är målare Emil Öberg, Örkelljunga, då anställd vid T 4 och numera pensionerad.

År 1945 i mars månad målade vi på T 4 de vita bussar, som gick till Tyskland för att hämta koncentrationslägerfångar. På sommaren kom de tillbaka och vi fick in dem på verkstaden för renovering. Då jag lyfte på motorhuvuven på en av bussarna för att även måla den invändigt, såg jag att något var skrivet där. Jag blev intresserad och läste följande: "Denne buss har jag reparerat. F. Clemensen Storegade 14, Haderslev."

Jag skrev av det och då jag kom hem till Örkelljunga på lördagen, skrev jag ett kort till honom, där jag meddelade att jag hade observerat hans

idrottsföretag i Stockholm 25/11 ur Generalmajor Akermans hand för regementet mottog segzarpriset i tävlingen om Riksidrottsmärkesprov 1959. Applåderna ökade ytterligare, då T 4-representanten något senare avhämtade såväl silverskölden i livräddningstävlingen som bronsskölden i simborgarprovstävlingen för att slutligen kulminera då Prins Bertil vid SML:s årsmöte utdelade Svenska Livräddningssällskapets stora vandringspris, åtföljt av kommentaren att det var första gången som priset erövrats av ett arméförband, och att prestationen förhöjdes ytterligare av att regementet för närvarande dras med oömligastående badmöjligheter.

anteckning men att jag måst måla över den och att hans namn nu var struket ur svenska armén. Några veckor efter detta fick jag ett kort från honom, där han tackade för hälsningen och var glad över att jag hade lagt märke till hans anteckning. Efter ett kort från mig som tack och hälsning fick jag ett brev från familjen, vilket bland annat innehöll 4 foton, ett av mannen, ett av hustrun samt ett av vardera barnen, en pojke och en flicka. På hustruns kort var skrivet — "Tager på min 40-årsdag".

I mitten på december sände jag dem en julgåva bestående av ett 1/4 kg kaffe, russin, sviskon, choklad och karameller, då jag tänkte att sådant inte fanns att få i Danmark julen 1945. Efter nyår fick jag ett tackkort från dem, men sedan tog korrespondensen slut.

När jag i augusti i år efter några dagars vistelse i Köpenhamn gick till Huvudbangården fick jag syn på De Danske Statsbaners Reisebyrå och fick en idé. Jag gick in och frågade, när nästa tåg till Haderslev gick, när det kom fram och vad returbiljetten kostade. Svaret blev, att tåget skulle gå

kl 1230. Klockan var då 1200. Kl 18 skulle jag vara framme i Haderslev och biljetten kostade 52 kr. Jag köpte en biljett och gick på tåget. Efter en resa genom Själland och över Stora Bält, genom Fyn och över Lilla Bält ner genom Jylland kom jag till Haderslev kl 18. Efter en liten tur genom staden fick jag ett rum på Hotell Flensburg, installerade mig och gick sedan ner i matsalen för att få lite mat. Då jag satt vid fönstret såg jag på andra sidan gatan en taxistation. Av erfarenhet vet jag att man hellre skall hänvända sig till en taxistation än till polisen om man vill ha reda på en adress och därför gick jag dit och frågade:

— "Känner ni en bilmekaniker Clemensen här i staden".

— "Jadå", svarade de, "men han är inte bilmekaniker mer utan han har en tvättinrättning".

— "Jaså, sade jag, "men hans adress skulle vara Storegade 14".

— "Ja, det är riktigt nock och det är det huset", svarade bensinmannen, och pekade på ett hus 100 meter därifrån.

Det var väl en egendomlig tur att resa genom hela Danmark och till en stor stad och gå så gott som rakt på målet. Kl var då 20 och jag var tveksam om det var lämpligt att komma så sent, men jag gick i alla fall och på 2. våningen fann jag en dörr med namnet Clemensen. Jag ringde på och en dam kom och öppnade.

— "Godafton", sade jag, "jag söker en fru Clemensen, men som jag ser är det Fru Clemensen jag talar med", och så visade jag fram hennes foto, som jag höll i vänster hand.

— "Ja, det är ju mej, hvor har de fått de ifra."

— "Det har jag fått av dem", sa jag.

— "Nej det är omuligt", sade hon. Då visade jag mitt visittkort, som jag hållit dolt i min högra hand. Då blev det stora famnen. Jag kom in med en fart i rummet. En flaska whisky och sodavatten kom fram och så gick hon till telefonen och ringde till tvättinrättningen, där hennes man var.

— "Du må komme hjem lige meddesame, för Öberg från Örkelljunga är här". Efter några minuter stannade en bil och in i rummet kom Clemensen, en liten, ganska fyllig man med typiskt danskt gemyt. Jag fann i denna familj mycket goda vänner och vistades där i 2 dagar. Med deras bil gjorde vi många turer och de visade mig många vackra och intressanta platser bl a hern-

Rätt lösning:

Pristagare:

- Herr Bertil Jönsson, Harbäckshult, Örkelljunga Regimentets miniatyrstandar
- Ing. Erik Palm, Skolgatan 19, Linköping Kartfodral (väl ingången)
- F. d. fanj. P. A. Carlsson, Gyllenbergsgatan 3: III, Stockholm K T 4 jubileumskrift
- Herr Jan-Eric Hansson, Lundbergsgatan 16, Malmö V T 4 jubileumskrift
- Herr B. G. E. Gustafsson, Rörläggarevägen 10, Lund Klåsa.

GOD JUL

och

GOTT NYTT ÅR

önskas

alla SNAPPHANENS läsare.

hutarnas begravningsplats i Christiansfeld, Koldingshus ruiner m. m.

Där ser man vad en liten på skämt skriven adress i en buss 1945 kan få för följd. Den förde mig 15 år senare till Sönderjylland och där blev jag bekant med underbart goda människor.

Vi säljer:
Good-Year, Trelleborg däck

Ringcentralen

Grönängsplan - Tel. vx 142 20

Fjellströms Guldsmedsaffär

Järnvägsgatan 23
Tel. 113 45

CHARKUTERI

**Andersson
och Hägg**

— Djupfryst —

Kyrkgatan 20
Kristinehem

Tel. 113 21
Tel. 121 95

Ring 107 25 när det gäller
SPECERIER - KONSERVER - FRUKT - KONFEKTYRER

LUNDBÄCKS
SOLGARDEN . HÄSLEHOLM

Firma Germania Tel. 104 41

Inneh.: UNO PERSSON
— Kontor och lager Finjagatan 6 —

Alltid på lager beg. militärkläder och skodon, rid-
persedlar och seldon, skinn- och regnkläder,
TALT SALJES och UTHYRES.
Specialité: Grövre arbetskläder

SENASTE NYTT hos

AB Frekvens Radio och TV

Röingegatan 20 . Tel. 113 56

Mattisons

NÄR DET GÄLLER FRISYREN

Tredje avenyen 7 Tel. 119 04

Ewas

AFFÄREN
PÅ MODET

Ostergatan 17

Telefon 112 53

TAPETER — även plast

Oblssons Färghandel

Tel. 121 70

Ostergatan 34

EXPRESSBYRÅN

Hässleholm

Telefon 101 09, 111 79, 124 50

SPECIALITE:

FLYTTNINGAR

W. STRIDHS Färghandel

Rekommenderas

Gethornskroken 11 A

Tel. 111 32

Television — Radio

av ledande märken
Gods betalningsvillkor

MISSIONSBOKHANDELN I HÄSLEHOLM AB

Allt för hygienen

Malmströms Parfumeri

Hässleholm — Telefon 100 10

**Bröderna Klingströms
Bleck- & Plåtslageri**

REKOMMENDERAS

Telefon 103 25

**RENFELDS
BIL-AB**

Auktoriserad G M-försäljare

HÄSLEHOLM

Tel. växel 14015

Ha alltid i tankarna

HUGO THYGESSON

GRÖNÄNGSPLAN
TELEFON 123 75

EKBERGS LIVSMEDEL

(vid T 4)

För goda varor med rätta priser.
Varor hämsändas och beställningar mottagas
tacksamt.

Telefon 100 29, Hässleholm

Iris Blomsterhandel

HÄSLEHOLM - Tel. 102 17

GÅ EJ ÖVER BRON
för att rakas och klippt!

Gå till **ODDS**

Frisérsalong vid Finjagatan

Kör själv

hyr bilen hos
**HÄSLEHOLMS
BILUTHYRNING**
Telefon 126 16

Hjut

HOLMERS

läckra bröd

Levereras till
MARKETENTERIET

**BENGTSSON'S
JÄRNHANDEL**

* Tel. 100 13, 103 12

ETT MOTTO FÖR MILITAR
ATT HÅLLA TIDEN ÅR

Gå till

Lindbeck & Co Urmakeriaffär

NILS AHLQUIST
Röingegatan 8
Tel. 10494

NYNÄS

Bensin- & Servicestation

BRODERNA THYGESSON
Hässleholm - Telefon 116 88
Allt vad som tillhör en modern servicestation

Bo på

Hotell CENTRUM

HÄSLEHOLM

Finjagatan 11

Tel. 105 46

AWO FRYSSBOXCENTRALER

HUSHÅLLENS A OCH O

EKONOMISKA DRIFTSÄKRA
SJÄLVBETJÄNING

A/B AWO-MASKINER

Tel. HÄSLEHOLM 120 97

Allt för sporten!

Vapen och Ammunition
Cyklar, Motorcyklar och Vespor
ständigt i lager
Fullständig reparationsverkstad

Hässleholm - Tel. 101 25, 115 20

Hässleholms Målerifirma

G. H. ANDREASSON

Telefon Verkstaden 11119 - Bostaden 11118

Om något händer . . .

ha FÖRBANDSLADAN till hands

Allt i

SJUKVÅRD

HYGIEN

BARNAVÅRD

AB Nils Adamsson

Tel. 112 40 - HÄSLEHOLM

HERREKIPERING
HÄSLEHOLM
TEL. 108 71

VALKOMNA till

Göinge-Konditoriet

1 avenyen 2, Hässleholm

Ni får där en lugn och trivsamt miljö och en
förstklassig servering.

ELIASSONS

BAGERI-, SPECERI och DIVERSEAFFÄR
Vid T 4 - Tel. 10619

SKOHANDLA

hos

SOLID

RÖINGEGATAN - Telefon 105 22

SOLDATHEMMET

vid T 4 - HÄSLEHOLM - Tel. 109 01

Ljusa, varma och trevliga lokaler. Läs- och
skrivrum. Garderob. Kafé - Försäljning av
frukt, karameller, choklad och tobaksvaror.
- BORDTENNIS -
TELEFONHYTT TV

Industrifärger

för varje
ändamål

AB TIKAMIN

HÄSLEHOLM

Tel. växel 142 60

just det

AB Hässleholms Bryggeri

FORD

Bygger Bilvärde För Framtiden

FORDSON DEXTA

nya **FORD**
TAUNUS
17 M *super*

AUKTORISERAD FORDFÖRSÄLJARE

BILAR

TRAKTORER

RESERVDELAR

TILLBEHÖR

- allt hos Ford-försäljaren

Fridstens

BIL- & TRAKTOR AB

Grönängsplan - Hässleholm - Telefon 140 75
Verkstad: Röingegatan

